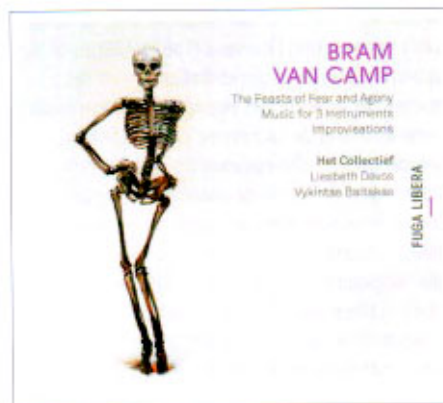

Bram Van Camp: De Feesten van Angst en Pijn

Het Collectief; Liesbeth Devos, sopraan;
Vyktintas Baltakas

Fuga Libera FUG 715

Paul Van Ostaijen prikkelt de nieuwsgierigheid van musici en componisten. In de ritmiek van zijn poëzie zit onderhuids een partituur te broeien. Van de bundel *Feesten van Angst en Pijn* werd pas in 2006 een eerste papieren uitgave beschikbaar bij uitgeverij Vantilt: een getrouwe weergave van het ene zelfgeschreven exemplaar van de dichter. De ontredde van de jonge Van Ostaijen – naar Berlijn gevlucht om een gevangenisstraf in Antwerpen te ontlopen – is af te lezen aan de

bladschikking. Die onrustige manier om woorden op een blad te verspreiden heeft componist Bram Van Camp (*1980) getransponeerd naar het klankbeeld, met tegelijk respect en verbeeldingskracht. De cruciale timing en de spannende rustpauzes zijn naadloos op het ritme van Van Ostaijen geënt. Er is de intensiteit van de dichter en de componist, maar zeker die van sopraan Liesbeth Devos, die letterlijk alle hoeken van haar stem laat horen. De teksten van de gedichten zijn niet in het inlegboekje opgenomen. De kraakheldere projectie van de zangeres met de scherpzinnige instrumentale interventies maken de gedichten verrassend duidelijk.

Twee instrumentale composities hebben niets meer met Van Ostaijen van doen. Toch delen ze dezelfde rusteloosheid. Een trio voor klarinet, viool en piano, niet toevallig de instrumentatie van Bartók's *Contrasts* en *Improvisations* voor viool solo zijn telkens snedig gespeeld.

Een sterk portret van een componist met een consequente eigen stem.

Veronique Rubens